

Urîă în mine inima
ca pasagerul lucid
într-un avion ce se prăbușește
în fiăcări.

Eu ard, ea urăște,
eu sunt dus, ea se duce.

E vinovat cuvântul *sunt*
că *sunt*.
Fă-mi doamne un pat
din trupul rechinului.
El să-mi fie pernă,
el să-mi devoreze somnul
când dorm, când Domn,
când Drrrum și Bung și Bang.

Fă-mi doamne cearceaf din omizi,
din urzici, din omag.
Să fiu absorbit într-o burtă
de cristal.

O, trup în trup, moartea mea
este o floare
în mâna unei morți cu mult
mai mare.

In mir heutt das Herz,
bei vollem Bewusstsein: Passagier
eines Flugzeugs, wie's in
die Flammen stürzt.

Ich brenne, das Herz hasst,
ich bin fort, das Herz geht.

Schuld hat das Wort *bin*
weil ich *bin*.
Mach' mir, Herr, ein Bett
aus Haifischleib,
er sei mir Kissen,
verschlinge meinen Schlaf;
wenn ich schlafe, wenn ich Herr –
wenn ich Herrum und Bumm.

Mach', Herr, mir ein Leintuch aus Raupen,
aus Brennesseln, aus Omag.
Ein Mutterleib aus Kristall
sauge mich ein.

Oh, Leib im Leib, mein Tod
ist eine Blume,
in der Hand eines Todes
noch größer.